PARLAMENTUL EUROPEAN

2004 *2009*

Comisia pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne

2001/0270(CNS)

19.9.2007

*

PROIECT DE RAPORT

referitor la propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind combaterea anumitor forme şi expresii ale rasismului şi xenofobiei prin intermediul dreptului penal
(11522/2007– C6-0246/2007 – 2001/0270(CNS))

Consultare repetată

Comisia pentru libertăţi civile, justiţie şi afaceri interne

Raportor: Martine Roure

Legenda simbolurilor utilizate

*	Procedura de consultare *majoritatea voturilor exprimate*
**I	Procedura de cooperare (prima lectură) *majoritatea voturilor exprimate*
**II	Procedura de cooperare (a doua lectură) *majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba poziția comună* *majoritatea membrilor care compun Parlamentul pentru a respinge sau a modifica poziția comună*
***	Aviz conform *majoritatea membrilor care compun Parlamentul, cu excepția cazurilor prevăzute la articolele 105, 107, 161 şi 300 din Tratatul CE şi la articolul 7 din Tratatul UE*
***I	Procedura de codecizie (prima lectură) *majoritatea voturilor exprimate*
***II	Procedura de codecizie (a doua lectură) *majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba poziția comună* *majoritatea membrilor care compun Parlamentul pentru a respinge sau a modifica poziția comună*
***III	Procedura de codecizie (a treia lectură) *majoritatea voturilor exprimate pentru a aproba proiectul comun*

(Procedura indicată se bazează pe temeiul juridic propus de Comisie.)

Amendamente la un text legislativ

În amendamentele Parlamentului, textul modificat este evidențiat prin caractere ***aldine cursive***. Evidențierea cu caractere *cursive simple* este o indicație pentru serviciile tehnice competente, referitoare la elemente ale textului legislativ propuse pentru a fi corectate în vederea elaborării textului final (de exemplu elemente evident greşite sau omise într-o anumită versiune lingvistică). Propunerile de corectură sunt supuse acordului serviciilor tehnice în cauză.

CUPRINS

Pagina

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....5

EXPUNERE DE MOTIVE.....11

PROIECT DE REZOLUȚIE LEGISLATIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN

privind propunerea de decizie-cadru a Consiliului privind combaterea anumitor forme şi expresii ale rasismului şi xenofobiei prin intermediul dreptului penal (11522/2007 – C6-0246/2007/ – 2001/0270(CNS))

(Procedura de consultare - consultare repetată)

Parlamentul European,

– având în vedere propunerea Consiliului (11522/2007),

– având în vedere propunerea Comisiei prezentată Consiliului(COM(2001)0664)[1],

– având în vedere poziția sa din 4 iulie 2002[2],

– având în vedere articolul 34 alineatul (2) litera (b) din Tratatul UE,

– având în vedere articolul 39 alineatul (1) din Tratatul UE, în temeiul căruia a fost consultat din nou de către Consiliu (C6-0246/2007),

– având în vedere articolele 93, 51 şi articolul 55 alineatul (3) din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru libertăți civile, justiție şi afaceri interne şi avizul Comisiei pentru afaceri juridice (A6 0000/2007),

1. aprobă propunerea Consiliului astfel cum a fost modificată;

2. invită Consiliul să îşi modifice propunerea în consecință;

3. invită Consiliul să informeze Parlamentul, în cazul în care intenționează să se îndepărteze de la textul aprobat de acesta;

4. solicită Consiliului să îl consulte din nou, în cazul în care acesta intenționează să modifice în mod substanțial propunerea sa sau să o înlocuiască cu un alt text;

5. încredințează Preşedintelui sarcina de a transmite Consiliului şi Comisiei poziția Parlamentului.

Textul Consiliului	Amendamentele Parlamentului
	Amendamentul 1 Considerentul 9a (nou)

[1] JO C 75 E, 26.3.2002, p. 269.
[2] JO C 271 E, 12.11.2003, p. 558

	(9a) Săvârşirea unei infracţiuni de natură rasistă şi xenofobă în timpul exercitării unei activităţi profesionale trebuie considerată o circumstanţă agravantă, deoarece constituie un abuz şi are un caracter deosebit de reprobabil.

Justificare

Il convient de réintroduire ce considérant qui figurait dans la proposition originale de la Commission. En effet, il est souvent très difficile pour les victimes de racisme et de xénophobie de faire valoir leurs droits. Le caractère aggravant dans le domaine de l'emploi est souvent le moyen le plus utilisé pour ce faire.

Amendamentul 2
Articolul 1 alineatul (1) litera (c)

(c) apologia publică, negarea sau banalizarea grosieră a crimelor de genocid, a crimelor împotriva umanităţii, astfel cum sunt definite la articolele 6, 7 şi 8 din Statutul Curţii Penale Internaţionale îndreptate împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, religie, descendenţă sau origine etnică sau naţională, atunci când comportamentul respectiv este de natură să incite la violenţă sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup;	(c) apologia publică, negarea sau banalizarea grosieră a crimelor de genocid, a crimelor împotriva umanităţii, astfel cum sunt definite la articolele 6, 7 şi 8 din Statutul Curţii Penale Internaţionale îndreptate împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, religie, descendenţă sau origine etnică sau naţională ***sau*** atunci când comportamentul respectiv este de natură să incite la violenţă sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup;

Justificare

Les actes intentionnels définis dans ce point doivent pouvoir également être poursuivis lorsqu'ils n'incitent pas à la haine ou à la violence car la négation ou la banalisation grossière des crimes de génocide constituent une forme de racisme.

Amendamentul 3
Articolul 1 alineatul (1) litera (d)

d) apologia publică, negarea sau banalizarea grosieră a crimelor definite la articolul 6 al Cartei Tribunalului Militar Internaţional anexate Acordului de la Londra din 8 august 1945 îndreptate	d) apologia publică, negarea sau banalizarea grosieră a crimelor definite la articolul 6 al Cartei Tribunalului Militar Internaţional anexate Acordului de la Londra din 8 august 1945 îndreptate

împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, religie, descendență sau origine națională sau etnică, atunci când comportamentul respectiv este de natură să incite la violență sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup.

împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, religie, descendență sau origine națională sau etnică ***sau*** atunci când comportamentul respectiv este de natură să incite la violență sau ură împotriva unui astfel de grup sau membru al unui astfel de grup.

Justificare

Voir justification précédente.

Amendamentul 4
Articolul 1 alineatul (1) litera (e)

(e) În sensul alineatului (1), statele membre pot alege să pedepsească numai faptele care ***fie sunt de natură să tulbure ordinea publică fie prezintă*** amenințări, injurii sau insulte.

(e) În sensul alineatului (1), statele membre pot alege să pedepsească numai faptele care ***reprezintă*** amenințări, injurii sau insulte.

Justificare

La notion de "menace à l'ordre public" est trop vague, il convient de la supprimer.

Amendamentul 5
Articolul 1 alineatul (1) litera (f)

(f) În sensul alineatului (1), referirea la religie este destinată să acopere cel puțin faptele care constituie un pretext pentru a săvârşi fapte împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, descendență sau origine națională sau etnică.

(f) În sensul alineatului (1), referirea la religie este destinată să acopere cel puțin faptele care constituie un pretext pentru a săvârşi fapte împotriva unui grup de persoane sau a unui membru al unui astfel de grup definit pe criterii de rasă, culoare, descendență sau origine națională sau etnică. ***Totuşi, un stat membru nu poate exclude de la responsabilitatea penală nicio afirmație sau comportament al unei persoane care urmăreşte să stârnească ura rasială.***

Justificare

Ce paragraphe constitue une restriction importante des mesures prises pour combattre le

racisme fondé sur la croyance religieuse. Il convient de s'assurer au minimum que toute parole ou comportement visant à attiser la haine raciale soit passible de sanctions pénales.

Amendamentul 6
Articolul 1 alineatul (2)

(2) Orice stat membru poate, la momentul adoptării de către Consiliu a prezentei decizii-cadru, să facă o declarație potrivit căreia negarea sau banalizarea grosieră a crimelor menționate la alineatul (1) litera (c) şi/sau (d) se pedepsesc, ***doar*** în cazul în care aceste crime au fost stabilite printr-o hotărâre definitivă dată de o instanță națională a statului membru respectiv ***şi/sau de o instanță internațională*** sau doar printr-o hotărâre definitivă dată de o instanță internațională.	(2) Orice stat membru poate, la momentul adoptării de către Consiliu a prezentei decizii-cadru, să facă o declarație potrivit căreia negarea sau banalizarea grosieră a crimelor menționate în alineatul (1) litera (c) şi/sau (d) ***nu*** se pedepsesc în cazul în care aceste crime au fost ***calificate astfel de o legislație națională sau au fost*** stabilite printr-o hotărâre definitivă dată de o instanță națională a statului membru respectiv şi/sau internațională sau doar printr-o hotărâre definitivă dată de o instanță internațională. ***Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la aceasta.***

Justificare

Il convient d'aligner les articles opératifs avec le considérant 10 qui stipule qu'un Etat membre peut adopter des mesures de droit interne, comme une législation nationale, pour combattre les actes intentionnels décrits aux paragraphes 1 point c et d.

Amendamentul 7
Articolul 7a (nou)

	Articolul 7a
	Cerințe minime
	(1) Statele membre pot adopta sau menține un nivel de protecție în lupta împotriva rasismului şi a xenofobiei mai ridicat decât cel care rezultă din dispozițiile prezentei decizii-cadru.
	(2) Punerea în aplicare a prezentei decizii-cadru nu poate în niciun caz să constituie un motiv de scădere a nivelului protecției împotriva discriminării deja acordate de statele membre în domeniile reglementate de prezenta decizie-cadru.
	(3) Nimic din prezenta decizie-cadru nu

	poate fi interpretat ca afectând o obligație care poată să le revină statelor membre în conformitate cu Convenția internațională privind eliminarea tuturor formelor de discriminare rasială din 7 martie 1966. Statele membre pun în aplicare prezenta decizie-cadru în conformitate cu aceste obligații.

Justificare

La Décision-cadre doit comprendre une clause de non régression afin de veiller à ce que sa mise en oeuvre ne conduise pas à un affaiblissement de la protection existante prévue par l'article 6 de la Directive 2000/43/CE (paragraphes1 et 2). Elle doit également inclure une disposition imposant que sa mise en oeuvre ne portera pas atteinte à aucune obligation imposée en vue de la Convention internationale pour l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale (paragraphe 3).

Amendamentul 8
Articolul 10 alineatul (3)

(3) În maxim trei ani de la expirarea termenului limită menționat la articolul 10 alineatul (1) Consiliul revizuieşte prezenta decizie-cadru. În vederea pregătirii acestei revizuiri, Consiliul le cere statelor membre să-l informeze dacă au întâmpinat sau nu dificultăți în cooperarea judiciară privind infracțiunile menționate la articolul 1 alineatul (1). De asemenea, Consiliul poate cere ca Eurojust să prezinte un raport cu privire la problemele de cooperare judiciară care au putut apărea în urma diferențelor dintre legislațiile interne ale statelor membre în acest domeniu.	(3) În maxim trei ani de la expirarea termenului limită menționat la articolul 10 alineatul (1) Consiliul revizuieşte prezenta decizie-cadru. În vederea pregătirii acestei revizuiri, Consiliul le cere statelor membre să-l informeze dacă au întâmpinat sau nu dificultăți în cooperarea judiciară privind infracțiunile menționate la articolul 1 alineatul (1) ***şi consultă Parlamentul European***. ***Pentru această revizuire, Consiliul ia în considerare avizele emise de Agenția Europeană pentru Drepturi Fundamentale şi de organizațiile neguvernamentale care activează în acest domeniu.*** De asemenea, Consiliul poate cere ca Eurojust să prezinte un raport cu privire la problemele de cooperare judiciară care au putut apărea în urma diferențelor dintre legislațiile interne ale statelor membre în acest domeniu.

Justificare

Il convient que le Parlement européen soit consulté lors du réexamen de la Décision-cadre et que les avis des ONGs et de l'Agence des droits fondamentaux soient également étudiés.

EXPUNERE DE MOTIVE

Introduction

Le premier rapport de l'Agence européenne des Droits fondamentaux d'août 2007 montre que les crimes racistes sont en augmentation dans au moins 8 pays européens. Selon les mots du rapport, «la violence et les crimes racistes restent une maladie sociale grave à travers l'Europe». Ceci montre une nouvelle fois l'urgence de lutter activement au niveau européen contre les fléaux que sont le racisme, l'intolérance et la xénophobie.

Tous les Etats membres de l'UE disposent dans une certaine mesure d'une législation pour combattre le racisme et la xénophobie mais il existe des divergences. Cette diversité met en exergue la nécessité d'une harmonisation européenne afin de garantir efficacement la lutte contre le racisme et la xénophobie transfrontière et en Europe en général.

Historique

Le Conseil a adopté en 1996 l'action commune 96/443/JAI relative à la lutte contre le racisme et la xénophobie. Cet instrument contient des dispositions visant à harmoniser le droit pénal des États membres et à améliorer l'assistance mutuelle dans le domaine de la lutte contre le racisme et la xénophobie.

La Commission a présenté une proposition de Décision-cadre concernant la lutte contre le racisme et la xénophobie en novembre 2001[1]. Cette proposition avait un double objectif : soumettre les mêmes actes racistes et xénophobes aux mêmes sanctions pénales dans l'ensemble des Etats membres, et améliorer la coopération judiciaire dans ce domaine. En outre, la nouveauté par rapport à l'Action commune résidait dans le fait qu'au lieu de choisir entre l'incrimination de ces comportements et la dérogation au principe de double incrimination, les États membres se voient imposer l'obligation de prendre des mesures pour punir ces comportements en tant qu'infractions pénales.

Malgré de nombreuses discussions au Conseil aucun accord n'avait jamais été trouvé sur ce texte. La délégation italienne qui avait toujours jusque là marqué son opposition à cette proposition, et qui avait proposé un texte alternatif en mars 2003, a levé ses réserves en 2006. Ceci a permis de relancer le débat sur la base d'un compromis trouvé par la présidence luxembourgeoise en 2005. Le Conseil est parvenu, grâce à la présidence allemande, à un accord politique le 19 avril 2007[2].

Le Parlement européen a adopté un premier avis le 4 juillet 2002 (rapport Ceyhun - T5-363/2002[3]). Cet avis reposait cependant sur la proposition initiale de la Commission datant de 2001. Or le texte émanant du Conseil est le fruit de plusieurs années de négociation et a par conséquent changé de manière substantielle. Il convenait donc que le Parlement européen soit reconsulté.

---

[1] COM(2001)664, JO C 75 E du 26.3.2002, p 269.
[2] Document 5118/07 DROIPEN 1.
[3] JO C 271 E du 12.11.2003, p 379.

Position du rapporteur

La rapporteure est satisfaite que le Conseil soit enfin parvenu à un accord sur une proposition de décision-cadre sur la lutte contre le racisme et la xénophobie. En effet, la protection et la promotion des droits fondamentaux des citoyens européens, et la lutte contre le racisme et la xénophobie en particulier, constituent une priorité importante de l'Union européenne. Il était par conséquent très préoccupant que le Conseil ne parvienne pas à trouver un accord sur cette proposition de décision cadre. Il est nécessaire que l'Union européenne envoi un message politique fort en faveur des droits fondamentaux par l'adoption de ce texte.

La rapporteure déplore cependant que le texte rédigé par le Conseil manque d'ambition et ne soit pas à la mesure du défi politique qu'impose la lutte contre le racisme et la xénophobie. Il ne reste malheureusement que peu d'éléments de la proposition de la Commission de 2001 que le Parlement européen avait souhaité renforcer dans son premier rapport. Consciente de la nécessité et la difficulté de trouver un compromis, la rapporteure regrette que celui ci ait été trouvé au détriment de la qualité juridique de la proposition de décision-cadre. Elle est en particulier préoccupée par le fait que son champ d'application ait considérablement été restreint. Il est ainsi regrettable que les insultes ou la direction d'un groupe raciste ne constituent pas des infractions comme proposé par la Commission.

Par ailleurs, la limite supplémentaire imposée au champ d'application par l'ajout de l'article 1, paragraphe 1(f) qui exclut une partie du racisme fondée sur les croyances religieuses, est excessive de l'avis du rapporteur et doit être modifiées afin de garantir que cette forme de racisme est poursuivie au même titre que les autres. Il en est de même pour l'ajout de la nécessité que le comportement incriminé aux paragraphes 1(c) et 1(d) de l'article 1 "risque d'inciter à la violence ou à la haine". La banalisation de crime de génocide est une forme de racisme et les Etats membres doivent être en mesure de la punir également si elle ne constitue pas un risque d'incitation à la haine ou à la violence.

La rapporteure pense cependant que cette Décision-cadre est un premier pas important en vue d'une meilleure lutte contre le racisme et la xénophobie à l'échelle européenne et une harmonisation minimale dans ce domaine. Son adoption reste essentielle. Elle insiste cependant sur le fait que l'Union européenne devra aller plus loin lors du réexamen de la Décision-cadre prévu après une période de trois ans. Elle propose par ailleurs l'ajout d'un paragraphe (article 7 bis nouveau) qui prévoit à la fois une clause de non régression afin que la Décision-cadre n'affaiblisse pas la protection existante en vertu de l'article 6 de la Directive "Race" 2000/43/CE; et la garantie que la Décision-cadre ne permette pas un niveau de protection inférieur à celui assuré par la Convention internationale pour l'élimination de toutes les formes de discrimination raciale.

La rapporteure rappelle que pour garantir l'efficacité de la lutte contre le racisme, cette Décision-cadre doit s'inscrire dans un cadre global d'instruments européens pour lutter contre toutes les formes de discrimination. En effet, le dernier rapport de l'Agence des Droits fondamentaux montre que la discrimination raciale persiste en particulier dans les domaines de l'emploi, l'éducation et le logement. C'est pourquoi cette Décision-cadre sur le racisme devrait être complétée par l'adoption d'une Directive générale sur la lutte contre l'ensemble des discriminations inscrites à l'article 13 du traité.

La rapporteure regrette enfin que la portée de la Décision-cadre sur la lutte contre le racisme et la xénophobie ait été limitée par la règle de l'unanimité au Conseil et la simple consultation du Parlement européen dans ce domaine. Elle souligne l'urgence de permettre le passage au vote à la majorité qualifiée et à la codécision pour l'ensemble du troisième pilier.